

VAIHTOEHTO EU:LLE

1 / 2004

Leena Brunbergin kansalaismietteitä

ÄÄNI KANSANÄÄNESTYKSELLE ON ÄÄNI DEMOKRATIALLE

Tokkopa koskaan itsenäisen Suomen aikana maan tosiasiallinen itsenäisyys on ollut vaakalaudalla kuin se on nyt EU:n ansios-ta. Ja tämä kaikki tapahtuu rauhan oloissa ja demokratian nimissä!

EU:n perustuslaki olisi oman päätösvallan loppu

Helsinkiläinen Leena Brunberg ei säästely sanojaan pohtiessaan sitä prosessia, joka kaiken aikaa tapahtuu kohti EU:n liittovaltiota ja sotilasmahtia.

- Mikäli kaavailtu EU:n perustuslaki tulee voimaan, merkitsee se että meillä ei ole enää oikeutta päättää omista asioistamme. Jo tähän mennessä EU on leikannut itse-määräämisoikeuttamme vaarallisen paljon, mutta EU:n perustuslaki kumoaisi jopa kansallisen perustuslakimme. Uskomatonta, että tällaista voidaan edes suunnitella, sanoo Leena Brunberg hämmästyneenä ja vihaisena.

Suomen alistuminen on hälyttävän pitkällä

Hän kertoo olevansa yllättynyt, että erilaiset huippuasiantuntijat – niin virkamiehet kuin poliitikotkin – voivat laatia tällaisia suunnitelmia ja olla niitä aktiivisesti ajamassa. EU-sokeus on hälyttävän pitkällä, ellei nähdä mitä jo tapahtunut kehitys on merkinnyt ympärillämme.

- Tapahtunut työttömyyden ja eriarvoisuuden kasvu, yksityistäminen ja julkisen toiminnan supistaminen on valtaosin seurausta alistumisesta ja mukautumisesta EU:n ehtoihin. Järkyttävintä on, että meillä Suomessa alistutaan jopa enemmän kuin EU-vaatii, pohtii Leena Brunberg.

Nimi vetoomukseen on ääni demokratian puolesta

Työttömyyden ja pätkätöiden monet muodot kokenut helsinkiläinen neljän lapsen äiti näkee ja kokee arjessaan EU-politiikan seuraukset eli maksajan osan.

-Nimien keräys kansanäänestystä vaativaan adressiin on hyvä vastapaino poliittisen eliitin ja valtamedian EU-myönteiselle mielipidemuokkaukselle, Leena Brunberg sanoo.

Epäilemättä EU-eliitti ja sen siivellä olijat hyötyvät nykymenosta, mutta kansan valtaosalle EU merkitsee menetyksiä. Tämä näkyy mm. kansalaisten EU- ja Nato-kriittisinä asenteina. Kun kriittisyys ei löydä kanaviaan ihmisten arjessa, se muuttuu välinpitämättömyydeksi ja näkyy mm. EU-vaalien alhaisina äänestysprosentteina.

Mutta siinä missä valitettavan monet passivoituvat, siinä Leena Brunberg aktivoituu. Samaa hän suosittelee kaikille EU:hun kielteisesti ja kriittisesti suhtautuville.

- Nyt on vaadittava kansanäänestysten järjestämistä EU:n perustuslaista, se on ihan ensimmäinen ja tärkein asia. Siinä tulevat samalla esille muutkin asiat, jotka ihmisiä EU:ssa askarruttavat. Nimien keräys kansanäänestystä vaativaan adressiin on hyvä vastapaino poliittisen eliitin ja valtamedian EU-myönteiselle mielipidemuokkaukselle, hän sanoo.

- Mitä enemmän nimiä kansanäänestysten puolesta, sitä enemmän demokratiaa tähän yhteiskuntaan, tiivistää Leena Brunberg kansanäänestysvetoomuksen ja itse äänestysten merkityksen.

EU kaatuu omaan mahdottomuuteensa

Asioista selvää ottaessaan, keskustellessaan ja pohtiessaan Leena Brunberg on tullut siihen tulokseen, että EU on luonnoton rakenne, joka tulee kaatumaan omaan mahdottomuuteensa.

- Onhan siitä jo monia merkkejä olemassa. Ajatellaan vaikka EU:n sisäisiä vaikeuksia neuvotteluissa, suurten maiden etuoikeuksia ja jo paljastuneita väärinkäytöksiä. EU:n sotilaallisen roolin kasvaminen vain kärjistää näitä ristiriitoja.

Tärkeintä hänen mielestään on osoittaa EU:n intressien vastakkaisuus tavallisen kansalaisen joka-päiväisten etujen kanssa.

Toimintaan GATS:ia ja EU-armeijaa vastaan

Puolustuspolitiikassa se merkitsee lisääntyviä asemäärärahoja, jotka ovat pois todellisesta turvallisuudesta eli sosiaalisesta hyvinvoinnista ja yhteiskunnallisesta tasa-arvosta.

- EU:n ajama GATS-sopimus merkitsee toteutuessaan kaikkien peruspalvelujen viemistä kilpailun ja yksityistämisen piiriin. Siis aivan kaikissa palveluissa, koulutusta ja terveydenhoitoa myöten.

- Se merkitsee julkisen alan työttömyyden lisääntymistä ja ylikansallisten yritysten tuloa palvelumarkkinoille, muistuttaa Leena Brunberg.

Nyt kaikki Suomen suunnasta huolestuneet kansalaiset Leena Brunbergin tavoin keräämään nimiä kansanäänestystä vaativaan adressiin ja kesäkuun eurovaaleissa äänestämään selkeästi EU-kriittisiä ehdokkaita.

TÄSSÄ VEU:N NUMEROSSA

Edessä on kovat haasteet, arvioi Ulla Klötzer
Sivu 2

EU voi hajota 10-15 vuodessa, sanoo Heikki Patomäki
Sivu 3

EU-vaalit kesäkuussa, mitkä ovat asetelmat
Sivu 3

Virtuaaliviljelyä EU:n tuella
Sivu 4

EU-kriittisyys kasvaa työllisyyslupausten petettyä
Sivu 5

Allekirjoita kansanäänestysvetoomus
Sivu 6

Keskustelu EU:sta kuumenee yhä
Sivu 7

Heikki Turusen rankka arvio EU:n imperiumista
Sivu 8

Muista jäsenmaksu, siis älä unohda vaan maksa
Sivu 8

Tulosta itsellesi adressi osoitteesta:
www.kansanaanestys.fi

EU-keskustelussa on suuret haasteet

Puheenjohtajan palsta

Ulla Klötzer

Joulukuussa pidetyssä EU:n huipukokouksessa ei onnistuttu ajamaan läpi EU-konventin epädemokraattisesti ja suurelta yleisöltä salaa laadittua EU:n perustuslakia. Tämä ei suinkaan merkitse sitä, että perustuslaki olisi peruutettu tai edes hyllytetty pitemmäksi aikaa.

Kyseessä on liian monen eliittipoliitikon sekä suurten jäsenmaiden arvovalta. Jo nyt näyttää selvältä, että projekti etenee ja että annettu hengähdystauko ei tule muodostumaan kovin pitkäksi.

Monissa suurissa EU:n suurten jäsenmaiden tiedotusvälineissä puhutaan avoimesti "ménage à trois", "trilaterism" tai "Kerngruppe" – ilmiöstä. Kaikki nämä viittaavat suurten, siis Saksan, Ranskan sekä Britannian, yhteistyöhaluun edetä vaikka kolmistaan perustuslakiprojektin kanssa, jos muut maat heittäytyvät liian hankaliksi.

Jo nyt on pidetty pelkästään näiden jäsenmaiden korkean tahon kokouksia ja helmikuussa Saksan liittokansleri Gerhard Schröder, Ranskan presidentti Jacques Chirac sekä Britannian pääministeri Tony Blair tapaavat keskenään keskustellakseen perustuslaista ja muista EU:n asioista. Kaikki kolme ovat julkisuudessa avoimesti puhuneet perustuslaki-eturyhmän muodostamisesta.

Tukensa tälle eturyhmälle on antanut myös komission puheenjohtaja Romano Prodi, joka EU:n tämän puolivuotiskauden puheenjohtajamaassa Irlannissa, Irlannin pääministerin Bertie Ahernin suuren harmiksi, tammikuun alussa antoi perustuslaki-keskusteluille vuoden armonaikaa. Jos sinä ai-

kana ei päästä yhteisymmärrykseen perustuslain kohtalosta, olisi suurten jäsenmaiden johdolla edettävä niiden jäsenmaiden kanssa, jotka haluavat syvempää integraatiota.

Saksa-Ranska -akseli on jo pitkään toiminut tehokkaasti syvemmän integraation puolesta. Britannian rooli on sekä USA- että euro-politiikkaan johdosta välillä ollut hiukan hankala. Nyt näyttää siltä, että Britannia on valmis muodostamaan "johtotroikan" yhdessä Saksan ja Ranskan kanssa.

Arvovaltaisessa englantilaisessa Financial Times -lehdessä oli äskettäin korkea-arvoisen brittivilkemiehen kommentti EU:sta. Hänen mukaansa pääministeri Tony Blair ja ulkoministeri Jack Straw haluavat pitää "johtotroikan" kokouksia kuuden viikon välein. Heidän mielestään tämä on ainoa tapa hoitaa EU-politiikkaa laajentumisen jälkeen. Poliitikasta puhumista 25 maan kesken he pitävät mahdollisena.

On siis kyse räikeästä harvinaisesta. Paljon puhutusta avoimesta, demokraattisesta, tasa-arvoisesta EU:sta ollaan siis hyvin, hyvin kaukana.

Uusi käänne tämän johtotroikan politiikassa on myös suhtautuminen USA:han. Monet poliitikot vanhoissa jäsenmaissa ovat toistuvasti huomauttaneet, että EU:sta tulee kehittää USA:lle vastavoima inhimillisemmän maailmanpolitiikan kehittämiseksi.

Uusissa Itä-Euroopan jäsenmaissa sen sijaan USA:n politiikkaa ei kritisoida. Suurin osa näistä maista tuki Irak-sodan aikana avoimesti USA:ta.

Britannian USA-kanta on myös harvinaisen selvä ja nyt näyttää Saksan ja Ranskan linja muuttuvan.

Ranskalaisessa Figaro-lehdessä Britannian ulkoministeri Jack Straw totesi, että Saksa ja Ranska pysty-

vät hyvinkin toimimaan moottoreina 15 jäsenmaan unionissa, mutta laajennetussa EU:ssa tarvitaan Britannia. Hän totesi myös, että Irak-sodan kohdalla "mennyt on mennyttä", nyt on uuden linjan vedon aika. "Eurooppa tarvitsee USA:ta, sillä yksin Eurooppa ei pysty mihinkään. On turha edes kuvitella tällaista."

Vahva merkki linjan muuttumisesta on myös Ranskan puolustusministerin, Michèle Alliot-Marie tammikuinen vierailu Washingtonissa ja New Yorkissa. Hän totesi Donald Rumsfeldin ja Condolezza Ricen tapaamisen jälkeen, että "USA haluaa kääntää uuden sivun Ranskan suhteiden kohdalla". Äskettäisessä linjanveto-puheessa Alliot-Marie puhui "uudistuneen vahvan transatlanttisen kumppanuuden puolesta".

Mutta EU-keskustelun haasteet eivät lopu tähän. Vuoden aikataulu on kova:

Puheenjohtajamaassa Irlannin tavoite on maaliskuussa saada päätökseen, onko tarpeeksi yhteisymmärrystä edetä perustuslakiehdotuksen kanssa

Kesäkuuhun mennessä EU:ssa tulee päättää uudesta EU-komission puheenjohtajasta. Ehdokkaista ei ole puutetta. Kreikan, Itävaltan, Belgian ja Luxemburgin pääministerit ovat kaikki kiinnostuneita paikasta. Samoin kuin Suomen entinen pääministeri Paavo Lipponen, joka viime aikoina on terästännyt EU-profiliaan haukkumalla nykyisen pääministerin liian pehmeää EU-linjaa.

Kiinnostuneiden joukosta löytyy myös EU-parlamentin puheenjohtaja, irlantilainen Pat Cox sekä Saksan ulkoministeri Joschka Fischer, joka terästää profiliaan puuhaamalla Euroopan vihreille puolueille Eurooppalaista Vihreää Puoluetta. Tarkoitus on EU-parlamenteissa ajaa yhteistä kampanjaa. Roomassa kokoontuvassa

kokouksessa helmikuussa, johon osallistuu 31 puoluetta koko Euroopasta, Joschka Fischer pitää puheen otsikolla "Eurooppa maailmanlaajuisena toimijana".

Kesäkuussa EU:n parlamenttivaalit ovat edessä. Suurena ongelmana on saada äänestäjät vaaliurnille. Ottaen huomioon, että ensimmäisen kerran yhdyntymisen jälkeen EU:n kannatus on pudonnut jäsenmaissa alle 50 prosenttiin, puolueilla on aikamoinen urakka edessä.

Monen poliitikon unelma oli saada vauhtia parlamenttivaaleihin yhdistämällä vaalit kansanäänestykseen EU:n perustuslaista. Se unelma on nyt mennyttä. Odotettavissa on, että poliitikkojen innostus koko kansanäänestyspuuhaan lopahtaa, kun puolueiden omia etuja ei voida selkeästi yhdistää kansanäänestykseen.

Kevään ja alkukesän haasteena on myös ottaa uusien jäsenmaiden komissaareja vastaan ja saada 24 (25) jäsenmaan komissio toimimaan. Tämän lisäksi Irlanti on myös ottanut ohjelmakseen saada uutta puhtia Lissabon-prosessiin, jonka päämääränä on tehdä EU:sta eräs maailman kilpailukykyisimpiä talouksia vuoteen 2010 mennessä. Aikamoinen haaste.

Vaihtoehto EU:lle-liikkeen haasteena on vauhdittaa Kansanäänestystoimikunnan toimintaa ja edistää nimenkeruuta perustuslaki-kansanäänestyksen järjestämisen puolesta. VEU kerää nimiä sekä Suomessa järjestettävän että kaikissa muissa jäsenmaissa järjestettävän kansanäänestyksen puolesta.

Toivomme, että suomalaiset aktivoituvat ja tutustuvat perustuslakiluonnukseen, joka - jos se muuttuu EU:n perustuslaiksi - vie suomalaisilta lopullisesti viimeiset rippeet päätösvallassa Brysseliin.

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry

Mäkelänkatu 62 C (kulku A-portaan kautta)

00530 Helsinki

puh. (09) 682 3422

fax (09) 682 3544

sähköposti veu@co.inet.fi

pankki Sampo 800015-926663

puheenjohtaja Ulla Klötzer

puh./fax (09) 810 167

gsm 050 569 0967

sähköposti ullaklotzer@yahoo.com

pääsihteeri Jussi Lilja

gsm 0400 722 706

sähköposti jussi.lilja@pp3.inet.fi

toimistoyöntekijä Elina Haapala

puh. (09) 682 3422

fax (09) 682 3544

sähköposti veu@co.inet.fi

Hallitus 2002-2003 varsinaiset ja varajäsenet

Ulla Klötzer pj, Espoo; Tuomo Eronen vpj, Tohmajärvi; Arto Viitaniemi, Järvenpää; Lea Launokari, Kirkkonummi; Thomas Wallgren, Helsinki; Pentti Salminen, Kangasala; Hanna Tiippana, Espoo; Stig Lång, Vaasa; Olli Hernberg, Turku; Erkki Karvanen, Helsinki.

Tutustu VEU:n nettisivuihin

VEU:n omat sivut ovat osoitteessa www.kaapeli.fi/~veu. Sivuilta löytyy tietoa sekä ajankohtaisista asioista että menneistä tapahtumista. Sivuille on äskettäin lisätty mm. kaikki VEU:n puheenjohtajan kannanotot vuodesta 1995 alkaen.

VAIHTOEHTO

EU:lle- lehti 1/2004

Julkaisija:

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskus ry

Osoite:

Mäkelänkatu 62 C

00520 Helsinki

Päätoimittaja:

Ulla Klötzer

Toimitus ja taitto:

Hannu Oittinen

Paino:

Kangasalan Lehtipaino Oy

Kangasala 2004

VEU:lta vihkonen EU:n militarisoitumisesta

VEU:n puheenjohtaja Ulla Klötzer on koonnut EU:n militarisoitumisen päiväkirjan.

Nämä "valitut palat" pakkottavat kysymään: Näinkö pitkällä todellakin ollaan.

Vihkosta voi maaliskuun alusta alkaen tilata VEU:n osoitteesta: Mäkelänkatu 62 C, 00530 Helsinki.

Edellinen eli perustuslakia koskeva vihkonen suorastaan vietiin käsistä.

EU-komission puheenjohtaja Romano Prodi on Saksan, Ranskan ja Britannian johtajien tavoin puhunut perustuslaki-eturyhmän muodostamisesta. Tammikuussa Prodi antoi perustuslaki-keskusteluille vuoden armonaikaa. Kuvassa pilapiirtäjän näkemys Prodin puuhista.

EU-parlamenttivaalien kuvioista

Euroopan unionin parlamenttivaalit järjestetään 13. kesäkuuta. Edellisissä vaaleissa äänestysprosentti oli noin 30.

Mistä se kertoo? Erityisesti se kertoo siitä välinpitämättömyydestä, mitä suuri osa ihmisistä tuntee EU:ta ja sen järjestelmiä kohtaan. Se kertoo myös, että näissä vaaleissa eivät valtuutetut ole olleet todellisia vaihtoehtoja.

Kansalaisten keskuudessa kriittinen suhtautuminen Euroopan unioniin on kasvanut. Samaan aikaan hallituksen sisällä ja oppositiossa kiistellään siitä, onko Suomi kuluneiden kuukausien aikana ollut tarpeeksi EU-henkinen!

Näiden puolueiden ehdokaslistoille ei EU-kriittinen ääni yllä. Tavaton paradoksi syntyykin puolueiden virallisen valtakuisen ja myötäsukaisen EU-politiikan ja jonkin ehdokkaan rehellisen EU-kritiikin välille. Tuntuukin siltä, että rehelliset EU:n vastustajat joutuvat kaihtamaan näitä puolueita.

Eduskuntapuolueista sdp, kokoomus, kepu, vihreät, rkp ja kristilliset ovat virallisissa linjauksissaan joko hallituksessa tai oppositiossa tukeneet nykyisen hallituksen tai edellisten kahden Lipposen hallituksen EU-linjaa. Siten on aika selvää, että näiden puolueiden listoilla ei juuri EU-kriittiköjä ole.

Miten sitten on asia vasemmistoliitossa ja perussuomalaisissa? Joidenkin tunnettujen ja rehellisikinkin mainittujen kandidaattien osa ei ole kaksinen.

Vasemmistoliiton tunnetuin EU-asiantuntija on Esko Seppänen.

Hänen henkilökohtaiset EU- ja Nato-vastaiset mielipiteensä ovat laajasti tunnetut. Vasemmistoliitto on puolueena kuitenkin hyväksynyt kaikki poliittisen eliitin EU-kannanotot. Yhtään ainoata poikkeuspuolista sanaa se ei ole sanonut.

Miksi sitten Seppänen on parlamenttivaaleissa sellaisen puolueen listalla, joka on vastaan valtuutetun hänen omia näkemyksiään. Asiaa pitää tietysti kysyä Seppäseltä.

Hänen puolueensa kannalta kysessä on pelin politiikka. Säilyttääkseen edes yhden paikkansa EU-parlamentissa sen pitää kerätä myös EU:ta vastustavien ääni! Se ei suinkaan merkitse, että puolueen EU-politiikassa tapahtuisi muutosta.

Perussuomalaiset ovat olleet kimpassa Ilkka Hakalehdon ja hänen Vapaa Suomen Liittonsa kanssa, mutta kun se ei ole vaaleissa mukana, he ovat tekemässä vaaliliittoa kristillisten kanssa. Monia kauhistuttaa perussuomalaisen avoin oikeistopopulismi ja nationalismi, joka viime eduskuntavaaleissa muodosti niin kutsutun Halme-ilmiön.

Puolueen vaaliliitto EU-myönteisen Bjarne Kalliksen johtamien kristillisdemokraattien kanssa saa perussuomalaisen monasti EU-kriittisen kannattajakunnan vähintäänkin hämmennyksiin.

Eduskunnan ulkopuolisilla puolueilla ei EU-vaaleissa ole juuri läpimenomahdollisuuksia. Tätä kirjoitettaessa ei tiedossa ole kuin Suomen kommunistinen puolue, joka asettaa täyden listan vaaleihin. SKP on puolueena EU:ta vastaan. Sen listoille eivät pääse kuin

EU:n vastustajat.

Vaihtoehto EU:lle –kansanliike ei ole näissä vaaleissa mukana. Järjestö ei tue ketään ehdokasta eikä puoluetta. Omalta osaltamme pyrimme näissä vaaleissa saamaan aikaan keskustelua ja toivottavasti myös väittelyä ajankohtaisista EU-asioista.

Näistä tärkein on keskeytynyt, mutta ei kaatunut Euroopan unionin perustuslakiproessi. Meidän mielestämme perustuslakia ei tarvita ja vähintäänkin se on saatava kansanäänestykseen, jos ja kun sitä jonkin ajan päästä jälleen tuodaan hyväksyttäväksi.

Pyrimme vaalikeskusteluissa vaatimaan puolueilta selviä kantoja valmistellun perustuslain eriaisiin. Ne liittyvät sosiaalisiin turvaverkkoihin, EU:n militarisointiin, demokratiaan, työntekijöiden asemaan ja moniin muihin tavallisten ihmisten arkeen liittyviin esityksiin, joihin perustuslaki antaa ylikansalliset valtuudet EU:lle.

EU:n vastustus kasvaa. Meillä on edessä vaalit, joissa läpi ei ilmeisesti mene kuin suurten puolueiden edustajat. On selvää, että ihmisten turhautuminen vain syvenee. Nyt on mielestäni protestin aika. On aika näyttää eliitille mitä mieltä olemme EU:sta ja antaa vastalause sille kehitykselle, jossa meidän – todellisten päättäjien – vaikutusvalta vähenemistään vähenee.

Jussi Lilja
VEU:n pääsihteeri

Mitä vuorossa EU:n jälkeen?

VEU:n puheenjohtaja Ulla Klötzer on koonnut kansainvälisestä mediasta oheiset faktat, jotka hätkähdyttävästi paljastavat vielä EU:takin suuremman pelin EU:n taustalta.

EU on vain alkupala

”PYSÄYTÄ FTAA” on amerikkalainen aloite, joka tuomitsee uuden vapaakaupa-alueen perustamisen kattamaan 34 läntisen hemisfäärin valtiota, jotka samalla itsenäisyyttä tuhoavalla tavalla kuin EU, rakentaisivat yhteisiä markkinoita ja yhteisiä sääntöjä kaupan vapauttamiselle läntisellä talousalueella.

Pysäytä FTAA:n esitteessä varoitetaan järjestelmästä, joka EU:n tavoin kansalaisten ymmärtämättä vie kansallisvaltioita kaupallisuudesta yhteistyöstä, poliittiseen ja talouspoliittiseen unioniin ja lopulta koko maailmaa johtavan hallituksen alaisuuteen.

NAFTA vei työpaikat

USA:lla on jo karvaita kokemuksia Nafta-alueen (NAFTA = North American Free Trade Agreement) seurauksista. Marraskuussa 2003 ilmestynyt raportti kertoo 900.000 työpaikan menetyksestä USA:ssa NAFTA:n takia.

Ennen NAFTA-sopimusta kaikkien osapuolten kohdalla hyödyllinen kaupanteko Kanadan, Meksikon ja USA:n välillä ei ainoastaan ollut olemassa, vaan se oli kasvamaassa. NAFTAa ei tarvittu vauhdittamaan kaupantekoa. Se kehitettiin kansallisen itsenäisyyden rajoittamiseksi ja vallan keskittämiseksi.

Samalla tavalla osallistuminen Maailmankauppajärjestöön WTO:hon on pakottanut USA:ta muuttamaan lakejaan siten, että ne ovat omiaan edistämään vallan keskittämistä kansainvälisiin instituutioihin, jotka ovat julkisen vallan sekä kongressin ulkopuolella.

1990-luvun alusta lähtien eri tahot; Council of the Americas, the Americas Society, the Trilateral Commission sekä David Rockefeller, joka on koko elämänsä aikana puhunut koko maailmaa johtavan hallituksen puolesta, ovat ajaneet ajatusta koko maailmaa hallitsevan läntisen hemisfäärin kansainvälisestä järjestelmästä.

Heinäkuussa 1993 Rockefellerin suojatti Henry Kissinger patisti USA:n kongressia hyväksymään NAFTA:n, kutsuen sitä ”uuden kansainvälisen järjestelmän arkitehtuuriksi”. Hänen mukaansa sopimus ”oli luovim askel kohti uutta maailmanjärjestystä”

Presidentti Bill Clintonin henkilökunnan päällikkö, Mack McLarty julisti Miamiassa 1994, että 34 läntisen hemisfäärin edustajan suunnittelema sopimus oli paljon kattavampi kuin vain ”tavanomainen huippukokous”. Se tulee keskittymään taloudelliseen integraatioon ja harmonisoitumiseen.

Presidentti George W. Bush osallistui 20.4.2001 Amerikoitten huippukokoukseen Quebec’issä, missä hän kertoi 34 läntisen hemisfäärin valtioiden edustajille että: ”Aika on tullut laajentaa vapaakaupan hyötyjä koskemaan kaikkia meidän kansoja ja saavuttaa vapaakauppa-sopimuksia koko hemisfäärille”.

USA:n suunta on kohti maailman hallitsemista. Mutta mikä on EU:n suunta?

Näin sanoi EU-komission puheenjohtaja Romano Prodi CNN:n haastattelussa 1.1.2002:

”Euron historiallinen merkitys on luoda maailmassa kaksinaipataloutta. Kaksi napaa ovat dollari ja euro. Se on askel, jonka jälkeen seuraa muita askelia. Euro on vain eturuoka (antipasto)”.

Suomen johtajat eivät ole paljon vaatimattomampia. Lontoossa 14.2.2002 Suomen silloinen pääministeri Paavo Lipponen kertoi, että ”EU:n tulee kehittyä suureksi mahdiksi (great power), jotta se voisi toimia täysivaltaisena toimijana maailmassa.”

Tammikuun alussa 2004 Robert Mundell, Nobelin-palkinnon voittaja, kanadalaisen Columbia yliopiston professori, euron ja USA:n riihtopolitiikan ”Reaganomics:in” isä, kehotti Eurooppaa, USA:ta ja Aasian valtioita yhdistymään uuteen kansainväliseen rahajärjestelmään.

Suurin piirtein samaan aikaan Espanjan pääministeri Jose Maria Aznar Washingtonin vierailunsa aikana toivoi maailman kahden suurimman talousalueen muodostavan kymmenen vuoden sisällä vapaakaupa-alueen. Hän puhui kesäkuun EU:n ja USA:n kahdensivuisesta huippukokouksesta, jonka on määrä panna alulle korkean tason talouskomissio suunnittelemaan tällaista vapaakaupa-alueita.

21.1.04 Süddeutsche Zeitung, arvovaltainen saksalainen päivälehti, kertoo irlantilaisen EU-komissaarin, Chris Pattenin nimitämisestä EU-lähettilääksi USA:ssa. Tarkoituksena on nostaa EU:n profilia USA:ssa ja kehittää parempia poliittisia kontakteja Valkoiseen Taloon.

Mitä vuorossa EU:n jälkeen?

EU:lle suunniteltu perustuslaki leikkaa rajusti kansallista päätösvaltaa EU:n instituutioiden hyväksi. Mutta loppuuko päätösvalan siirtäminen oman maan rajojen ulkopuolelle tähän?

Onko seuraava askel koko maailmaa hallitseva läpinäkymätön elin, joka koostuu rikkaimpien valtioiden edustajista, jotka ajavat talouselämän ja suuriyhtiöiden etuja ja intressejä?

Leikkivätkö kansalaiset vielä kotikadun hiekkalaatikossa sillä aikaa, kun poliittinen eliitti on jo siirtynyt pelikenttään, joka kattaa koko maapallon ja jossa sinun ja minun olemassaolo on täysin merkityksetön?

SUORIA & KÄYRIÄ

Anteeksi, oletko maanviljelijä?

- En, olen päätoiminen EU-lomakkeiden täyttäjä.

Meneeköhän tämä sotilasjuna Brysseliin?

- Kysymys ei ole vielä ajankohtainen ja kohta se on liian myöhäinen.

Montako EU-komissaaria mahtuu kupla-volkariin?

- Vaikka kaikki, jos kulukorvauksiin ei kosketa.

Montako EU-komissaaria tarvitaan lampun vaihtoon?

- Siis ennen vai jälkeen Lipposen valinnan?

Ohittaako EU:n perustuslaki Suomen perustuslain?

- Ai minkä perustuslain?, ihmetteli ministeri.

EU:n perussopimus putosi järveen savolaisveneestä?

- Nyt ei naarata, sano i savolainen.

Kaksi viljelijää keskusteli:

- Mitäs meinaat, kun paikat täyttyvät EU-papereista?

- Kuskata vastalahjaksi paskat Brysseliin.

Professori Heikki Patomäen raju arvio EU voi hajota 10-15 vuodessa

Euroopan muutosta ja rajapolitiikkaa pohtineessa seminaarissa Lieksassa puhunut Helsingin yliopiston kansainvälisen politiikan professori Heikki Patomäki arvioi EU:n hajoamisen seuraavan 10-15 vuoden aikana yhdeksi mahdollisuudeksi. Muina vaihtoehtoina Patomäki piti USA:lle alisteista unionia, supervallaksi kasvavaa liittovaltiota sekä demokraattista toimijaa, jota hän piti epätodennäköisimpänä vaihtoehtona. Mm. Aamulehdessä julkaistun STT:n uutisen mukaan mahdollinen hajoaminen voisi tapahtua jonkin tyyppisen kriisin kautta.

Sellaisen kriisin voisi aiheuttaa esimerkiksi suhtautuminen Naatoon. Kriisi voi syntyä myös asetelmasta, jossa EU:sta päätettäisiin kehittää vastavoima Yhdysvalloille, ja osa jäsenmaista sanoutuisi irti tavoitteesta. Molemmissa tapauksissa kyse on pitkälti samoista maista, Britanniaista ja uusista jäsenmaista Itä-Euroopassa, sanoi Patomäki uutisen mukaan. Professori Patomäki arvioi, että jo nyt hajoamiselle luovat pohjaa voimakkaasti verkostoituneet, globaalisti toimivat liikkeet ja järjestöt.

VUOSIKOKOUSKUTSU

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry:n vuosikokous pidetään tiistaina 18.5.2003 kello 17.30 Seurahuoneen kabinetissa, Kaivokatu 12, Helsinki. Kokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat. Vuosikokous on kaikille jäsenille avoin.

Sääntöjen mukaan niiden, jotka aikovat käyttää kokouksessa äänivaltaa, tulee ilmoittaa osallistumisestaan kaksi viikkoa ennen kokousta kirjallisesti toimistolle, osoite: VEU, Mäkelänkatu 62 C, 00520 Helsinki tai faxilla (09) 6823544 tai sähköpostiosoitteeseen: veu@co.inet.fi.

HALLITUS

EU-maatalous: Tukineuvottelu-rumba jatkuu

Neuvottelut maatalouden vuoden 2004 tukitasosta ja –tavasta oli taas kerran surkukupaisa näytelmä. Näytelmän surullinen loppu oli kaikille näyttelijöille ja käsikirjoittajille jo alusta alkaen tiedossa, koska jaettavana oli vain kurjuutta.

Suurin suru oli se, että neuvottelujen kohde, eli viljelijäväestö saatiin keskenään tukkanuottasille. Se, millä tukialueella tila sijaitsi tai mitä tuotantosuuntaa se edusti, jakoi viljelijät eri intressiryhmiin. Paradoksaalista on, että EU, jonka yhä kerrotaan tuovan vakautta, hyvinvointia ja eurooppalaista yhteisyyttä, merkitsi tässä tapauksessa ”rajan railona aukeamista” naapurien välillä.

EU-neuvotteluissa Suomi viipaloitiin

Olin mukana MTK:n valtuuskunnassa vuosina 1994-95, kun Suomen EU-neuvottelut olivat käynnissä. Erityisen hyvin ovat mieleeni jääneet neuvottelut Suomen jakamisesta eri tuotantovyöhykkeisiin eli tukialueisiin. EU:n komission ehtona oli, että Suomi ei voi olla kokonaisuudessaan epäedullista tuotantoaluetta, vaan jako eri vyöhykkeisiin on tehtävä.

Näissä jakoneuvotteluissa keskusteltiin vain siitä, mistä raja kulkee ja mikä on tukitaso. Rajan toivottu kulkeminen ”meidän kuntaa suosivasti” oli mielenkiinnon pääkohde ja tärkein asia. Olemattomalle huomiolle jäi se, mitä järkeä koko EU-jäsenyydessä on ja miten toimien voisimme tuon järjetömyyden välttää.

Jo muinoin roomalaiset käyttivät hajoita ja hallitse-taktiikkaa. EU:n jatkuvat muutokset, laajennukset ja syvenemiset ovat aina päivänpolttavaa, ”tärkeää napostelta-

- Suurin suru oli se, että neuvottelujen kohde, eli viljelijäväestö saatiin keskenään tukkanuottasille, sanoo Urho Kittilä arvioidessaan viimeisimpiä maatalouden EU-tukineuvotteluja.

vaa”. Ei kiinnitetä huomiota oleellisiin kysymyksiin - onko tässä touhussa mitään järkeä? Mihin ollaan menossa? Mikä tässä kaikessa on takana ja kenen etuja tämä palvelee? Paljon käytetty toteamus, että EU on kuin polkupyörä - se kaatuu, jos sitä lakkaa polkemaasta - on totisinta totta.

Lausumat osoittautuneet toiveajatteluksi

Suomen EU-neuvottelujen loppusuoralla, hyväksyttävien ehtojen aikaansaamiseksi, keksittiin artikkelit 141 ja 142. Artikla 142 oli C-alueelle tarkoitettu ns. pohjoisintuki. Tuen tarkoitus oli kompensoida pohjoisten olosuhteiden pysyviä haittoja. Siksi tuki myönnettiin pysyväksi. Artikla 141-tuki tarkoitettiin pääosin siirtymäkauden tueksi ja erityisesti investointitukipainotteiseksi, tarkoitus-

sena tukea rakennekehitystä. Näillä investoinneilla oli tarkoitus saada Etelä-Suomen tilat kilpailukykyisiksi eteläisempien maiden kanssa.

Se, että Suomen neuvottelijat vieläkin toivovat 141:n pitävän sisällään lausumia maataloutemme ylivoimaisista vaikeuksista ja niiden voittamisesta, ovat kylmissä neuvotteluissa osoittautuneet toiveajatteluksi.

Kaikkien vaikeuksien ja keskinäisten kinastelujen perusongelma on se, että Suomi hyväksyi kovassa ”EU-kiimassaan” niin huonot neuvotteluehdot, että niillä ei kotimainen ruuantuotanto pidemmän päälle ole turvattu.

Etelän miehenä ymmärrän varsin hyvin C-alueen ammattiveljien katkeruuden. He joutuvat laillisista, pysyviksi tarkoitetuista tukiehdostaan tinkimään kurjuuden tasaamiseksi.

Tuotannosta riippumaton tuki vie viljelymotivaation

Haavat ovat tuskin vielä arpeutuneet tämän tukitaistelun jäljiltä, kun on alkanut jo uusi taistelu. EU:n maatalousministerit päättivät 26.6.2003 Luxemburgissa taas kerran uudistaa koko tukisysteeminsä.

Muutoksen tärkein peruste oli EU:n vastaantulo WTO:n Cantumin neuvottelujen varten. Neuvottelut kariutuivat 14.9.2003, mutta tulipa tehtyä uudistus, jolla on käyttöä EU:n itälaajenemisen yhteydessä. Kolmas päätarkoitus uudistuksella on vähentää EU:n ylituotantoa ja sitä kautta pienentää vientitukia.

Uudistuksen radikaalein osa on irrottaa tuet tuotannosta. Tämä tukimuoto ei kannusta viljelijää ja voi lisätä houkutusta näennäsviljelyyn.

Yrittäjyyteen, viljelykunniaan ja työnsä tärkeäksi tuntemiseen tällä seikalla on suuri merkitys. Maatalouden kannattavuuden jatkuvasi laskiessa ja samanaikaisesti taloudellisen riskin ja työmäärän noustessa, fyysisen ja henkisen väsymisen riski kasvaa.

Näin on kuitenkin päätetty ja neuvottelut Suomen maatalouden uusista tukivalinnoista maatalousministeriön ja MTK:n välillä ovat alkaneet. EU:n komissio on antanut jäsenmailleen kolme toisistaan vähän poikkeavaa vaihtoehtomallia. Suurin osa jäsenmaista on jo valintansa tehnyt. Suomi pyrkii tuon ratkaisunsa tekemään tämän vuoden aikana.

Ammattitaidon mitätöiminen on kova paikka

Edessä on kova vääntö eri tukialueiden ja tuotantosuuntien välillä. Myös tilakohtaiset vaikutuserot voivat olla yllättävän suuret. Riitaan, eripuraan ja kaunaan saadaan hyviä aineksia pitkälle tulevaisuuteen.

Tämän päivän talonpoikien tulevaisuus ja toimeentulo on riippuvainen siitä, mitä herrat Brysselissä päättävät ja miten omat neuvottelijamme neuvotteluissa onnistuvat.

Enää ei oma ammattitaito ja osaaminen riitä. Se on henkisesti kova paikka. Ruokahuoltomme on luovutettu oman kansallisen päätäntävaltamme ulkopuolelle.

Konsuli Ciceron sanoja lainaten totean lopuksi ”o tempora, o mores” eli ”voi aikoja, voi tapoja”.

Urho Kittilä

Pälkäne

Urho.kittila@luukku.com

EU-politiikan vaihtoehto löytyy läheltä

Työllisyyden ja julkisten palvelujen parantaminen ovat olleet monien vaalilupauksen ja hallitusohjelmien kestoaiheita. Miten siten on mahdollista, että tällä hetkellä ns. laaja työttömyys on yli 400 000 henkilöä ja monet peruspalvelut ovat kriisissä?

Yleensä jotakin tautia hoidettaessa on tärkeää löytää taudin aiheuttaja ja puuttua siihen. Oireiden hoitaminen ei tautia paranna. Työttömyyden tautiin tarjotaan viralliselta taholta jatkuvasti samaa lääkettä: kasvua. Meille kerrotaan, että talouskasvu on se lääke, jolla työttömyys voitetaan.

Se kuulostaa uskottavalta. Ja on helppo huomata, että ainakin tuotannon vähentäminen lisää työttömyyttä.

Nykymuotoinen kasvu lisää työttömyyttä

Suomen teollisista työpaikoista 20 000 hävisi v. 2003. Tänä vuonna niitä arvioidaan häviävän 15 000 lisää. Tuotannon arvo ei viime vuonna kuitenkaan supistunut, kasvua oli. Virallinen vastaus lie-

nee, että kasvua oli liian vähän.

Tosiasia kuitenkin on, että automaatio, tuottavuuden kasvu ja tuotantomenetelmien kehittyminen ovat johtaneet siihen, että tuotannon lisääminen vähentää ihmistyövoiman tarvetta eikä suinkaan lisää sitä. Ilmiö on levinnyt teollisuudesta palvelualueille.

Tuoreita esimerkkejä ovat vaikkapa teleyhtiö Elisän ja monien pankkien tekemät irtisanomiset. Yritysjohtajista tehokkaimpina näyttäytyvät ne, jotka vähentävät eniten työvoimaa. Heidän johtamisensa myös palkitaan pörssiessä yritysten kurssien nousuna.

Jos ja kun tunnustetaan, että talouskasvu ei poista työttömyyttä, on tehtävä muitakin tunnustuksia. On väärin, että ihmistyötä rangaistaan erilaisilla sivukuluilla, mutta koneiden tekemää työtä ei. On ehdotettu, että työllistämistä helpotettaisiin korvaamalla nykyiset työn sivukulut tuotannon jalostusarvon perusteella perittävällä tuotantoverolla. Tämä parantaisi ihmistyön kilpailuasemaa suhteessa automatisoituun työhön ja hel-

pottaisi erityisesti pienten työvoimavalttaisten yritysten toimintaa.

On mielenkiintoista, että tätä ehdotusta ei ole julkisuudessa käsitelty. Voisi kuvitella, että edes ay-liike olisi kiinnostunut työllisyyttä parantavista ehdotuksista varsinkin kun niillä ei pyritä heikentämään työntekijän asemaa. Onko kuitenkin niin, että nykyinen valtarakenne, johon myös ay-liike kuuluu, on yksimielisesti suurten pääomien omistajien etuja ajavan politiikan takana?

EU kieltää puuttumisen pääomien liikkeisiin

Suuren pääoman omistajien etuihin puuttuminen on välttämätöntä, jos halutaan turvata julkiset peruspalvelut. Ennen EU-ratkaisua v.1994 meille kerrottiin, että EU-jäsenyys tuo sijoituksia Suomeen. Kuinka on käynyt? Kymmenessä vuodessa Suomesta on viety pääomia n. 700 miljardia markkaa (700 000 000 000 mk) enemmän kuin tänne on tuotu. Veronmaksajat maksavat velkaannutetun valtion

velkojen korkoja yli 20 miljardia markkaa vuodessa.

EU:n perussopimus kieltää jäsenmaita puuttumasta pääomien liikkeisiin. Pääomien kasaaminen ja niillä keinottelu yli rajojen ovat vallanpitäjien erityisessä suojeluksessa. Pääomien vapaus merkitsee myös sitä, että suuri pääoma tuhoaa ja valtaa pientä pääomaa. Äärimmillen vietynä ”vapaa” kilpailu lopettaa kilpailun, kun kilpailijat on ostettu markkinoilta.

Europolitiikan jäljet ovat jokaisen nähtävissä: peruspalvelujen alasajo, rikkaiden rikastuminen ja köyhien köyhtyminen. Nämä ja suurtyöttömyys tulevat nykyennolla jatkumaan.

Vaihtoehto on parin askelen päässä

Ihmisläheisempi vaihtoehto EU-politiikalle on kuitenkin olemassa. Lisäksi se löytyy läheltä. Säännetty markkinatalous mahdollistaa oikeudenmukaisen yhteiskuntapolitiikan ja pohjoismaisen hyvinvointimallin kehittämisen.

Pari asiaa tarvitaan kuitenkin

- Ennen EU-ratkaisua v.1994 meille kerrottiin, että EU-jäsenyys tuo sijoituksia Suomeen. Kuinka on käynyt?..sitä pohtii yrittäjä Antti Pesonen kirjoituksessaan.

ensin. Lainsäädäntövallan palauttaminen EU:lta Suomen eduskunnalle. Mutta sitä ennen suomalaisten herääminen ”mitään ei voida”-unesta.

Antti Pesonen

Alajärvi

Kirjoittaja on yrittäjä ja Vapaan Suomen Liiton varapuheenjohtaja

Herätys! Näin pitkällä on EU:n liittovaltio

Eli mitä on päätetty ja mitkä asiat ovat vielä keskeneräisiä perustuslakiluonnoksessa?

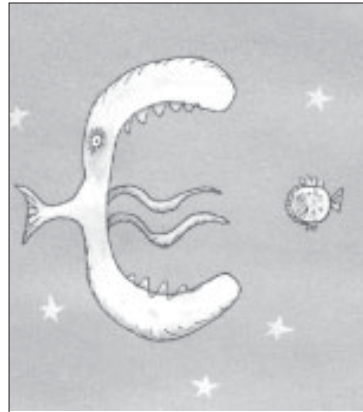
Alla oleva arviointi tilanteesta EU:n perustuslakiproessin suhteen osoittaa miten pitkälle jo ollaan päästy liittovaltiokehityksessä. Arvion on laatinut VEU:n puheenjohtaja 8.2.2004 käytettävissä olevien tietojen pohjalta.

Tärkeimmät asiat, joista oltiin yksimielisiä Brysselin huippukoukussa joulukuussa 2003.

- 1) Artikla I-1: Unionin perustaminen
- 2) Artikla IV-2: Aikaisempien perussopimusten kumoaminen
- 3) Artikla I-6: Unioni on oikeushenkilö
- 4) Artikla I-10: Unionin oikeus on ensisijainen jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden
- 5) Artikla I-12.2: Unionilla on yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälinen sopimus (koskien unionin toimivalta-alueita)
- 6) Artikla I-24.4: Voidaan määränemmistö päätöksellä luopua yksimielisyyspäättösvaatimuksesta
- 7) Artikla I-21: Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan (presidentin) valitseminen 2,5 vuodeksi
- 8) Artikla I-27: Unioni saa ulkoasiainministerin

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka

- 9) Artikla I-15.1: Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja asteittain määriteltävä yhteinen puolustus
- 10) Artikla I-15.2: Tämän politiikan aktiivinen ja varaukseton tukeminen

Artikla I-39.5: Jäsenvaltiot ovat toisilleen solidaarisia

10) Artikla I-40.1: Unioni käyttää operatiivisia voimavaroja (kts. 40.3) unionin ulkopuolella toteuttaviin tehtäviin rauhan säilyttämiseksi, konfliktien ehkäisemiseksi ja kansainvälisen turvallisuuden lujittamiseksi YK:n peruskirjan periaatteiden mukaisesti (ei toimeksiannosta) Tämä on eräänlainen maailmanlaajuinen sotavaltakirja

Artikla I-40.3: Jäsenvaltiot asettavat unionin käyttöön, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan toteuttamiseksi, siviili- ja sotilaallisia voimavaroja

Artikla I-40.3: Jäsenvaltiot sitoutuvat asteittain parantamaan sotilaallisia voimavarojaan

Artikla I-40.3. Perustetaan Euroopan puolustusmateriaali-, tutkimus- ja sotilasvoimavaravirasto (varustautumisvirasto)

11) Artikla I-40.4: Ministerineuvosto tekee yksimielisesti, unionin ulkoasiainministerin tai jäsenvaltion ehdotuksesta päätökset, jotka liittyvät turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toteuttamiseen (useasti korostetaan, että nimenomaan ministerineuvosto päättää sotilaallisista asioista, esim. EU-parlamentille vain ilmoitetaan asiasta, tämä artikla sisältää vahvan keskittämispolitiikan ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa)

12) Artikla I-40.6: Sotilaallisen ydinryhmän mahdollistaminen

13) Artikla I-42: Solidaarisuuspykälä terroriuhnan torjumiseksi (suojella demokraattisia instituutioita)

Tärkeimmät auki olevat asiat:

- 1) Artikla I-24.1: Eurooppa-neuvoston ja ministerineuvoston kohdalla määränemmistö tarkoittaa jäsenvaltioiden enemmistöä ja vähintään kolme viidesosaa väestöstä (Kaksoisenemmistö: jäsenmaiden enemmistö ja 60 % EU-väestöstä on herättänyt vastarintaa mm. Espanjan ja Puolan hallitusten keskuudessa)

2) Artikla I-25.3: Komissioon kuuluu komission puheenjohtaja, ulkoasiainministeri ja varapuheenjohtaja sekä kolmetoista komissaria (vuorottelujärjestelmä)

3) Artikla I-19.2: Euroopan parlamentin jäsenmäärä on enintään 736 sekä muutamia asioita koskien veto-oikeuden poistamista tietyissä asioissa ja tiettyjä asioita koskien oikeudellisia- ja sisäasiainasioita.

Poimintoja Eurooppa-neuvoston "Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa" -strategiapaperista:

Eurooppa-neuvosto, Thessaloniki 20.6.2003

"Maksimaaliseen tuhoon tähtäävä terrorismi, joukkotuhouksien saatavuus ja valtion instituutioiden romahtaminen: jos nämä kolme eri tekijää yhdistyvät, saattaa Eurooppaa todellakin olla erittäin suuren uhan edessä."

"25 valtion muodostama Euroopan unioni, jossa on yli 450 miljoonaa kansalaista ja joka tuottaa neljäsosan maailman bruttokansantulosta (BKTL), on maailmanlaajuinen toimija; sen olisi oltava valmis ottamaan osavastuu maailmanlaajuisesta turvallisuudesta."

"Energiariippuvuus on myös huolenaihe. Eurooppa on maailman suurin öljyn ja kaasun tuoja. Tuonnin osuus päivittäisestä energiankulutuksesta on noin 50 prosenttia. Se nousee 70 prosent-

tiin vuonna 2030. Öljyä tuodaan pääasiassa Persianlahdelta, kaasu Venäjältä ja Pohjois-Afrikasta."

"Transatlanttinen yhteys kuuluu keskeisenä osana kansainväliseen järjestelmään. Se ei ole ainoastaan Euroopan unionin edun mukaista kahdenvälisen suhteen kannalta, vaan vahvistaa koko kansainvälistä yhteistyötä. Nato on tämän suhteen tärkeä ilmentymä."

"Globalisaation aikakaudella kaukaiset uhkat saattavat olla yhtä suuri huolenaihe kun lähellä olevat."

"Perinteinen käsityksemme itsepuolustuksesta, ennen kylmää sotaa ja kylmän sodan aikana, perustui miehitysuhkaan. Uusia uhkia torjuttaessa ensimmäinen puolustuslinja on usein ulkomailla."

"25 jäsenen unionin, jonka jäsenet yhdessä käyttävät 160 miljardia euroa puolustukseen, olisi kyettävä tarvittaessa ylläpitämään useita operaatioita samanaikaisesti. EU:n olisi kehitettävä strateginen lähestymistapa, joka edistää varhaisessa vaiheessa tapahtuvaa, nopeaa ja tarvittaessa voimakasta väliintuloa. Erityisesti huomiota olisi kiinnitettävä operaatioihin, joissa käytetään sekä sotilaallisia että siviilivoimavaroja."

"Jos EU ottaa vakavissaan uudet uhkat ja aikoo todellakin luoda

joustavammat mobiilit joukot, sen on lisättävä puolustuksen resursseja."

"Voimavarojen lisäämisessä eri aloilla olisi otettava huomioon operaatioiden laajempi kirjo. Petersbergin tehtävien lisäksi tähän voisi kuulua yhdessä toteuttavat asestariisunoperaatiot, tuki kolmansille maille terrorismin torjunnassa ja turvallisuussektorin uudistamisessa."

"Transatlanttisilla suhteilla on korvaamaton merkitys. Toimiesaan yhdessä Euroopan unioni ja Yhdysvallat voivat olla vaikuttava positiivinen voima maailmassa. Voimavaroja kehittämällä ja yhdenmukaisuutta lisäämällä EU:sta tulee uskottavampi toimija ja vaikutusvaltaisempi kumppani."

"EU on valmis kehittämään aktiivista kumppanuutta jokaisen maan kanssa, joka jakaa EU:n tavoitteet ja arvot ja on valmis toimillaan tukemaan niitä."

Työllisyyslupauksen mureneminen nostaa EU-kriittisyyttä työpaikoilla

VEU:n hallituksen jäsen **Pentti Salminen** Kangasalta näkee kuilun työpaikkojen EU-vastaisuuden ja julkisuuteen tulevan mielipiteen välillä. Kantaa ei uskalleta ottaa, vaikka kahdenkeskisissä keskusteluissa sanotaan asiasta reippaastikin.

- Yleinen ilmapiiri työelämässä eli huoli työpaikoista on yksi suuri syy siihen, että omat mielipiteet pidetään omana tietona. Kyllä EU-vastaisuutta on, ja uskon sen olevan lisääntymään päin. Luottamus EU:n työllisyyslupauksiin on murenemassa suurten irtisanomisten ja yrityskauppojen myötä, arvioi Pentti Salminen.

Oma osansa on Salmisen mukaan ollut ay-liikkeen johdolla, joka lähes poikkeuksetta on EU-myönteistä. Salmisella on arvionsa tuon myönteisyyden perussyistä.

VEU:n hallituksen jäsen Pentti Salminen arvioi, että yritysten ja työpaikkojen pako ulkomaille nostaa EU-kriittisyyttä työpaikoilla. - Kyllä EU-vastaisuutta on työpaikoilla, mutta siitä vaietaan työttömyyden pelossa, hän arvioi.

- Ay-liikkeen johto on kiinteässä yhteydessä väkivallan politiikan päättäjien kanssa, joten heidän kätensä ovat sidotut. Johtajat on ostettu juuri katteettomien työllisyyslupauksen takuumiehiksi. Heidän tehtävänsä on tynnyttellä kenttää, jotta hallitukset saisivat tehdä EU-politiikkaansa rauhassa.

Äänestys antaisi uskoa vaikuttaa asioihin

Kun EU-jäsenyydestä äänestettiin, monet tuolloin epävarmat saatiin EU:n kannalle juuri työllisyyslupauksilla. Kun kulunut kymmenkunta vuotta on mennyt lupauksen täyttymistä odotellessa ja työttömyys uudelleen kasvussa, alkaa aika olla kypsä mielipiteenmuutokselle julkisuudessa.

- Nyt on tärkeää oikean tiedon

levittäminen EU:n todellisesta luonteesta, varsinkin liittovaltiokehityksestä ja kaavailun perustuslain tullessaan tuomista muutoksista. Nimien kerääminen kansanäänestysvetoomukseen on nyt erityisen tärkeää, että äänestys todella järjestettäisiin, sanoo Pentti Salminen.

EU:n perustuslain torjumisen lisäksi kansanäänestys on Salmisen mukaan tärkeää muistakin syistä.

- Jos aiotaan säilyttää ihmisten usko vaikuttaa mielipiteillään ja toiminnallaan yhteiskunnan päätöksiin, on neuvot antavallakin kansanäänestyksellä suuri merkitys, sanoo Pentti Salminen.

Hannu Oittinen

VAADI KANSANÄÄNESTYSTÄ!

ALLEKIRJOITA ADRESSI

Pitäisikö EU:n tulevasta perustuslaillisesta sopimuksesta järjestää Suomessa kansanäänestys? Mielipidetiedustelun (Suomen Gallup, syyskuu 2003) mukaan yli puolet suomalaisista, 55 %, on sitä mieltä, että äänestys pitäisi järjestää.

Monessa muussa EU-maassa ajatus tulevan perustuslaillisen sopimuksen alistamisesta kansanäänestykselle on vielä suosittumpi.

Jopa 80% EU:n kansalaisista haluaisi antaa äänensä hankkeen puolesta tai sitä vastaan.

Kahdeksassa EU-maassa kansanäänestyksen järjestäminen on jo varmaa. Suomessa eduskunta on suhtautunut kansanäänestykseen avoimen odottavasti. Mielestämme tilannetta olisi syytä harkita vakavasti.

Vaarana on, että EU:n demokraatiavaje kasvaa, kun kansalaisilta

evätään pääsy sen tärkeiden kehityskulkujen ohjaamiseen. Unioni ei ole enää sama kuin liittymisvuonna 1995.

Nyt olisi ainutlaatuinen tilaisuus saada kansalaiset tutustumaan ja osallistumaan siihen, miltä EU tulevaisuudessa näyttää. Allekirjoittamalla oheisen adressin osoitat eduskunnan päättäjille tukeksi EU perustuslakikansanäänestyksen puolesta. Voit kerätä

itse nimiä tulostamalla oheisen adressipohjan tai pian voit allekirjoittaa adressin myös sähköisesti Kansanäänestystoimikunnan sivustolla:

www.kansanaanestys.fi

Muista palauttaa täytetty addressi osoitteeseen:

VEU-tiedotuskeskus
Mäkelänkatu 62 C
00530 Helsinki

Vetoomus pohjois-karjalaisille

Euroopan Unionille valmistellaan perustuslakia, joka kumoo aiemat perustamissopimukset. Se myös muuttaa EU:n ja sen jäsenmaiden lainsäädäntöjen keskinäis-suhteita. EU:n uusi perustuslaki tulee vaikuttamaan voimakkaasti ja pitkäkestoisesti kaikkien jäsenkansojen tulevaisuuteen. Se on siis niin tärkeä, että koko kansakunnan tulee voida välittömästi vaikuttaa sen hyväksymiseen.

Kansanäänestyksen järjestäminen EU:n perustuslaista antaa suomalaisille aiheen ja mahdollisuuden tutustua paremmin sen sisältöön ja vaikuttaa EU:n tulevaan kehitykseen. Tämä olisi johdonmukaista myös siksi, että perustuslaki muuttaa EU:ta siitä, mihin liittymisen hyväksyttiin kansanäänestyksessä 1994. Väite, että suomalaiset eivät ymmärrä asiaa ja kykene oikeaan ratkaisuun, antaa muulle Euroopalle virheellisen kuvan suomalaisten henkisestä tasosta.

Eri puolilla Suomea kerätään nimiä eduskunnalle osoitettuun adressiin EU:n perustuslakia koskevan kansanäänestyksen puolesta, mm. internetissä sivulla www.kansanaanestys.fi.

Me allekirjoittaneet pohjoiskarjalaiset kehoitamme muitakin pohjoiskarjalaisia osallistumaan tähän nimenkeräykseen.

Aula Inkeri opiskelija, **Cronberg Tarja** kansaned. (vihr), **Eronen Tuomo** maaseutuuyrittäjä, **Heikkinen Kaija dos.**, tutkija, **Houtbeckers Petrus** puutarhuri, **Hämäläinen Rauno** emer. prof., **Järvinen Anni**, opiskelija, P-K AMK:n opilaskunnan hall.pj., **Kirkinen Heikki** emer. prof., **Lahtela Esa** kansaned. (SDP), **Luukkainen Leila** opettaja, **Mäkinen Kyösti** FL, **Pukarinen Meri** opisk., Maan Ystävien vpj., **Rantala Janne** opisk., **Turunen Heikki** kirjailija.

Jkl:n toimintaryhmä vetoaa kansanäänestyksen puolesta

Alkuvuodesta perustettu VEU:n Jyväskylän toimintaryhmä muistuttaa kannanotossaan kansanäänestyksen tärkeydestä.

”Perustuslain astuessa voimaan Suomi ei voi enää halutessaan hylätä EU:n esityksiä. EU:n jäsenmaa ja unioni eivät ole tasavertaisia, joka tarkoittaa lainsäädäntävallan ja lopullisen päätösvallan menettämistä EU:lle. Me kansalaiset emme voi vaikuttaa edes siihen, ketkä asioitamme EU:ssa ajavat, sillä todelliset päätökset tekevät virkamiehistö sekä komissaarit, eivätkä kansalaisten vaaleilla valitut EU:n parlamentin jäsenet. Perustuslain astuessa voimaan Suomi ei voi enää halutessaan hylätä EU:n esityksiä.”

Näin todetaan ryhmän kannanotossa, jossa pidetään tärkeimpänä saada aikaan kansanäänestys EU:n perustuslaista.

Euroopan unionille esitetään perustuslakia.
Haluamme, että Suomessa järjestetään perustuslaista kansanäänestys.

Nimi **Paikkakunta**

Allekirjoittamalla vetoomuksen kansanäänestyksestä Suomessa, tuet samalla vaatimusta kansanäänestyksen järjestämisestä myös kaikissa muissa EU:n jäsenmaissa.

Palauta addressi osoitteeseen: Vaihtoehto EU:lle -tiedotuskeskus Mäkelänkatu 62 C, 00530 Helsinki puh. (09) 682 3422, fax (09) 682 3544 lisätietoja: www.kansanaanestys.fi

Kansainvälinen lehdistökatsaus

SANOTTUA EU:STA

Koonnut ja suomentanut Ulla Klötzer

Der Spiegel 52/2003:

Tuskin oli (Brysselin) huippukokouksen epäonnistumien tosiasia, kun huhuttiin jo Brysselin kokousrakennuksen käytävillä laajasta kriisiskenariosta. Nyt muutamiin integraatiohalukkaiden valtioiden tulisi "ydineuroopassa" näyttää tempoa.

Välittömästi Ranskan presidentti Jacques Chirac veti esiin vanhan esityksensä "pioneeriryhmän" muodostamiseksi EU:ssa. "Se on hyvä ratkaisu" sanoi Chirac "koska se luo moottorin ja muodostaa hyvän esimerkin". Tukea tuli liittokanslerilta Gerhard Schröderiltä, joka ennen lähtönsä Brysselistä ennusti syntyvän "kahden nopeuden Euroopan".

The Guardian 9.12.2003:

Hallituksen ei tule hyväksyä itsensä valinneen eurooppalaisen eliitin laatimaa EU perustuslakia, sanoi sosialidemokraatin (labour) EU:n perustuslakia laatineen EU-konventin edustaja eilen.

Gisela Stuart, Birmingham Edgbaston alueen parlamentaarikko, joka syntyi Saksassa ja kävi koulua siellä, oli ulkoministeri Jack Strawn ehdottama edustaja konventissa. Fabian Society'lle laatimassaan esitteessään Gisela Stuart kirjoitti: "Ei kertaakaan 16 kuukauden aikana, jolloin olin konventin jäsen, edustajat kyseenalaistaneet onko syvempi integraatio sitä mitä Euroopan kansat haluavat, palveleeko se heidän intressiään tai muodostaako se parhaimman perustan laajenevalle unionille".

Euobserver 8.1.04

Euroopan ulkopoliittikan johtaja kehoitti Irlantia EU:n puheenjohtajamaana panemaan Unionin ensimmäistä yhteistä turvallisuusstrategiaa käytäntöön.

Puhuessaan Dublinissa tänään (8.1.) Javier Solana patisti Irlantia – perinteisesti puolueeton turvallisuuspoliittisissa asioissa – realisoimaan strategian.

EU:n johtajat hyväksyivät viime kuun Brysselin huippukokouksessa turvallisuuspoliittisen asiakirjan, jossa massivista terrorismia, joukkotuhoaseiden leviämistä, alueellisia konflikteja, epäonnistuneita valtioita ja järjestäytyneitä rikollisuutta pidetään suurimpina

uhkina Euroopan turvallisuudelle.

Süddeutsche Zeitung 15.1.04

Ranskan pääministerin Jean-Pierre Raffarinin kirjoitus:

"Vastuu maailman asioista tar koittaa uusien euro-amerikkalaisten suhteiden luomista, jotka no- jaavat aitoon tasavertaiseen dialogiin sekä tahtoon luoda yhteisiä päämääriä maailmanjärjestykselle."

Valéry Giscard d'Estaing (EU-konventin puh.joht.) Ranskan työnantajien kokouksessa Lillessä 20.1.04:

"Minulla on hyviä uutisia teille: On erittäin todennäköistä että Euroopan perustuslaki hyväksytään vuoden 2004 lopussa."

Süddeutsche Zeitung 22.1.04

Saksan ulkoministeri Joscha Fischer sanoi juuri ennen kaksipäiväistä vierailuaan Ankarassa, että "Eurooppa maksaisi korkean hinnan, jos se pyrkii pitämään Turkin Euroopan Unionin ulkopuolella. Euroopan turvallisuudelle Turkin on tärkeämpi kuin ohjustorjuntajärjestelmä", sanoi Fischer.

Le Monde 20.1.04

18. helmikuuta presidentti Chirac, liittokansleri Schröder ja pääministeri Blair tapaavat Berliinissä kokouksessa, jonka tarkoituksena on valmistaa EU:n huippukokousta maaliskuussa.

Britit väittävät, että jos parista (Saksa-Ranska) tulisi kolmen liitto, tämä rauhoittaisi pieniä jäsenvaltoita koska ne, näin väitetään, pitäisivät Lontoota vastavoimana Ranska-Saksa-sanelulle. Britannian rooli olisi toisin sanoen rauhoittaa "uutta Eurooppaa". Se myös mahdollistaisi Irak-sodan vahingoittaman transatlanttisen dialogin avaamista uudestaan.

Handelsblatt 18.1.04

Taas esitetään vaatimuksia että EU:n budjettia tulisi rahoittaa EU-verolla. Erityisesti Itävallan kansleri Wolfgang Schüssel on sanonut, että "Unioni tarvitsee oman, luotettavan tulolähteen." Hänen tukensa euro-verolle sai odotetusti lämpimän vastaanoton Michael Schreyeriltä (EU:n budjettikomisari).

Muut henkilöt jotka tukevat EU-

veroa, ovat Belgian pääministeri Guy Verhofstadt ja Saksan valtiovarainministeri Hans Eichel. Suurin osa EU-komissaareista myös tukee ideaa, mutta ei ole todennäköistä, että sitä tullaan virallisesti esittämään komission raportissa, joka sen sijaan keskittyy menoihin.

European Voice 3-9/7/2003

Jean-Luc Dehaene, ent. Belgian pääministeri korostaa, että EU tarvitsee "omia varoja", esim. yhteistä tuloveroa kustantamaan tulevaa toimintaansa. Dehaene uskoo näin ollen, että EU:n perustuslaki on tässä asiassa muutettava jo kolmen vuoden sisään siitä kun se on astunut voimaan.

Financial Times 4.12.01

EU-komission puheenjohtaja Romano Prodi:

"Olen vakuuttunut siitä, että euro tulee pakottamaan meidät ottamaan käyttöön joukon uusia taloudellisia ohjauskeinoja. Niiden esittäminen on tällä hetkellä poliittisesti mahdotonta. Mutta eräänä päivänä joudumme kriisin eteen ja silloin voidaan kehittää uusia talouspoliittisia välineitä."

Euobserver 23.1.04

Hollanti on viimeisin EU-maa, joka rajoittaa työvoiman liikkumista uusista jäsenmaista laajenemisen jälkeen 1. toukokuuta.

ANP:n mukaan Hollannin hallitus päätti perjantaina (23.1.) että maksimissaan 22000 työntekijän kymmenestä jäseniksi tulevasta maasta sallitaan työskentelevän Hollannissa toukokuuhun 2005 saakka. Jos katto saavutetaan ennen tätä, hallitus on sanonut harkitsevansa politiikkansa uudestaan.

Gerrit Zalm, Hollannin valtiovarainministeri, sanoi julkisuudessa viime marraskuussa, että Hollannin tulee suojella työmarkkinansa, jotta se ei "hukkuisi" halpaan työvoimaan.

Itävalta, Belgia, Ranska, Saksa ja Espanja ovat päättäneet käyttää lain sallimaa mahdollisuutta rajoittaa työvoiman vapaata liikkumista kahden vuoden ajan alkaen toukokuusta 2004.

Euroopan valtaeliitti uutta unionia perustamassa

Esko Seppänen:
Perustuslakikysymys.
Painopaikka:
Gummerus Kirjapaino Oy
Jyväskylä 2004
ISBN 952-99288-0-7

Euroopan parlamentin jäseneltä **Esko Seppäselä** on ilmestynyt uusi, mielenkiintoinen ja tärkeä kirja. *Perustuslakikysymys*. Kirjan keskeisiin väitteisiin kuuluu, että Euroopan perustuslakia koskevala sopimuksella lakkautetaan nykyinen Euroopan unioni ja perustetaan uusi unioni.

Mainittua käsitystä voidaan perustella sillä, että nykyisellä unionilla ei ole oikeushenkilöyttä. Se ei siis ole oikeussubjekti, eikä niin ollen voi saada nimiinsä oikeuksia tai velvollisuuksia.

Sen sijaan Euroopan perustuslakia koskevala sopimuksella perustetaan sellainen unioni, joka on oikeushenkilö ja siis täysivaltainen kansainvälisoikeudellinen toimija. Tällainen oikeussubjekti eli uusi unioni voi tehdä toimivaltansa rajoissa kansainvälisiä sopimuksia, jotka puolestaan velvoittavat oikeudellisesti (uuden) unionin jäsenvaltioita.

Uuden unionin perustamisessa on kysymys siinä määrin perustavaa laatua olevista muutoksista, että kansalaisten kuuleminen perustuslakiosopimuksesta on luonnollinen vaatimus. Asiasta tuleekin järjestää kansanäänestys, jonka on oltava ainakin moraalisesti sitova. Seppänen esittääkin kirjassaan 12 hyvää syytä kansanäänestyksen järjestämiseen.

EU-taustaa Suomen politiikan uusille käännteille

Kirja jakautuu johdantoon ja 14 numeroimattomaan lukuun. Seppänen selvittää yksityiskohtaisesti uuden unionin uuden toimivallan sekä päätöksentekomenetelyt, samoin toimielimet, vapaus-, turvallisuus- ja oikeusaluekäsitteistön sekä unionin militarisoitikehityksen, jonka vauhti kiihtyi merkittävästi Helsingin huippukokouksessa 1999.

Seppänen kummeksuu oikeutetusti Lipposen Suomen puolesta Yhdysvalloille Washingtonissa joulukuussa 2002 tekemää uskollisuudenvallaa.

Hän puuttuu myös päivänpolitiikkaan arvioimalla Anneli Jäätteenmäen tehneen oikein, kun tämä "nosti eduskuntavaalien alla esille kysymyksen Lipposen makeilusta USA:ssa".

Perustuslakikysymys väittää, että Bilderberg-ryhmän salaisessa kevätkokouksessa 2003, jossa olivat mukana muun muassa Giscard d'Estaing sekä Lipponen, Ollila, Wahlroos ja Helsingin Sanomien Kivinen, "Suomea kytkettiin entistä tiiviimmin transatlanttiseen kohtalonyhteyteen".

Kun otetaan huomioon Euroopan unionin nykyinen kehitys, maamme valtaeliitin laskelmat (Halosta, Vanhasta ja Tuomiojaa sekä heidän mieleisiään poliitikkoja lukuun ottamatta) sekä ainoan supervallan häikäilemätön militaristis-taloudellinen ekspansio, on ilmeistä, että alamme Euroopassa olla viimeisellä rajalla.

Kansanvalta korvataan turbokapitalismilla

Mikäli uljas uusi Euroopan unioni synnytetään konventissa ja sen jälkeisessä HK:ssa kaavailulla tavalla, Suomi menettää merkittävän osan itsenäisyydestään ja täysivaltaisuudestaan. Uusi unioni ei merkitse kansanvallan lisääntymistä, vaan nykyisen turbokapitalismin jatkuvaa levittäytymistä.

Uuden unionin myötä saanemme heittää lopulliset hyvästit hyvinvointivaltiolle. Edessä hämötää sosiaaliturvan ja terveyspalvelujen olennainen alasajo sekä sotilaallisenkin liittoutumattomuuden menettäminen.

Lohduttaako tavallista vähäväkistä kansanosaa kuuluminen NATO:oon ja osallistuminen yhä modernimman asevarustelun kustannuksiin. Tätäkö varten meidän isämme ja isämme isät taistelivat maallemme itsenäisyyden?

Tapio Kuosma

Kirjoittaja on kirjailija ja oikeustieteen lisensiaatti. Hän on työskennellyt toistakymmentä vuotta ulkoasiainhallinnon palveluksessa ja yli kaksikymmentä vuotta korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Mielenkiintoista tietoa englanniksi osoitteesta:

EUobserver.com

Kirjailija Heikki Turusen mielestä aito kansainvälisyys on EU:n ulkopuolella

EU ON "HIILEN JA TERÄKSEN" IMPERIUMI

Kirjailija **Heikki Turunen** on yhtenä allekirjoittajana toisaalla tässä lehdessä julkaistussa pohjoiskarjalaisten vetoimuksessa kansanäänestyksen järjestämiseksi EU:n perustuslaista.

VEU-lehti teki Turuselle suorat kysymykset ja sai suorat vastaukset.

Kirjoitat teoksissasi kansan syvien rivien elämästä. Miten EU kaikkine kiemuroineen näyttäytyy pohjoiskarjalaisen rahvaan arkielämässä? Mitä unionista ajatellaan?

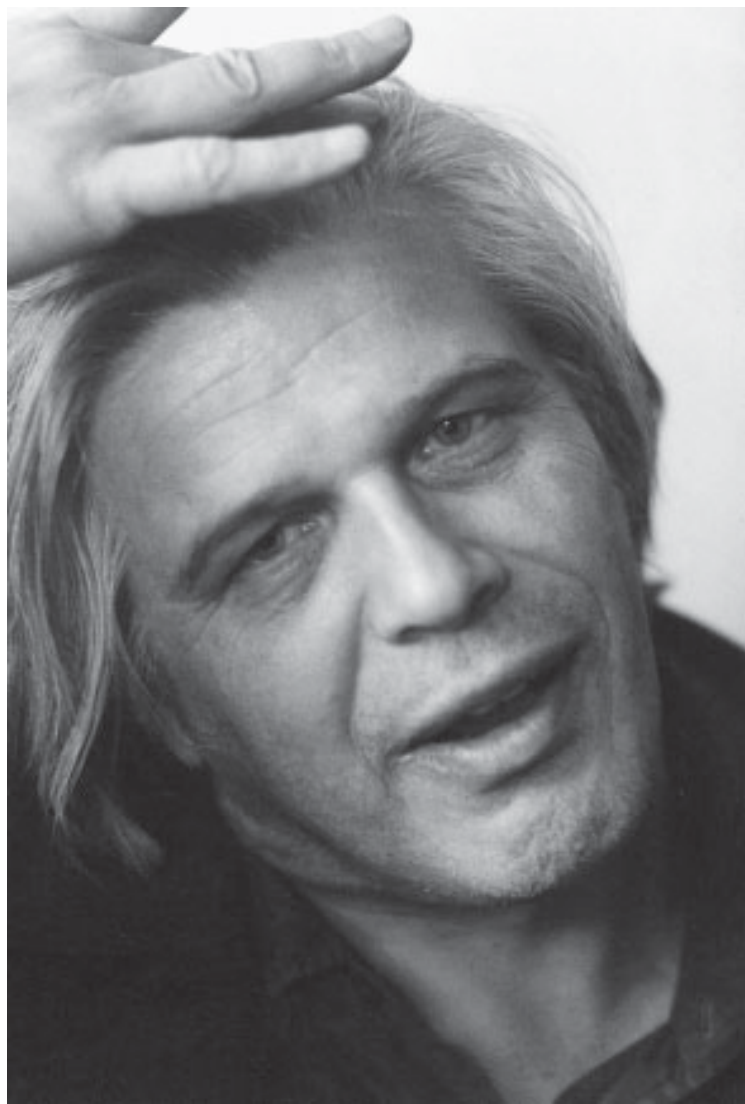
Kymmenvuotisen EU-jäsenyyden aikana liki kaikki perinteiset pienimuotoiset perheviljelmät - kymmenittäin joka pitäjässä - ovat lakanneet olemasta. Tilalle on tullut pitkälle EU-rahoitteisia, teollisuusmuotoisia suurtiloja 30-40-heimäisine automatisoituine suurnavettoineen.

Niitä on vain muutama kylässä. Usein ne vielä ovat suuria vanhoja sukutiloja, vauraimpia seuduillaan jo ennen EU-jäsenyyttä. Niiden omistajissa oli myös paljon EU:n kannattajia 1994 kansanäänestyksessä.

Ne tulevat kutakuinkin toimeen, mutta isäntäpariskunnat ovat liiallisen työmäärän ja EU-byrokratian vuoksi väsyneitä ja stressaantuneita. Monet ovat joutuneet loppuiäkseen velkaorjuuteen jouduttuaan ottamaan lainaa jättänavetoiden rakentamiseen ja suurkarjan vaatiman tekniikan hankkimiseen. Luopumisia on tapahtunut niidenkin keskuudessa jäsenyyden aikana.

Talonpidon jatkajista on harvoin tietoa, sillä unioni osin sadistisine direktiiveineen, pikkutarkkoine valvojineen ja tuotantokiintiöineen (inhimillisesti kiinnostava vaurastumisen mahdollisuus poissuljettu jo päältä) ei todellakaan houkuttele nuoria jatkamaan vanhempiensa työtä, vaikka muuten haluja olisivat.

Luultavasti he tulevat luopumaan lähivuosina. Viimeistenkin perheviljelmien kadotessa kyläkuvasta vuosisatainen talonpoikauskulttuuri, kaiken suomalaisen

kulttuurin äiti, kuolee lopullisesti. Se on samalla monimuotoisen, lajirunsaan suomalaisen luontomaiseman tuho.

Maahenkiset, mutta EU-säännösten takia pienistä talousrakennuksiltaan yli-ikäisistä karjasta tai viljailoista luopumaan pakotetut keski-ikäiset tai nuorehko viljelijät elävät taloissaan luopumiseläkkeellä tai ovat hankkineet muun ammatin. Monasti he ovat vuokranneet peltonsa lähiseudun EU-talolle vain koska eivät kestä nähdä niitä pusikoituneina ja rikkaruohojen vallassa.

Parhaastaan he ovat hiljaista, ehkä pikemmin apaattista kuin murtunutta väkeä. Silti kahdenkeskisissä keskusteluissa katkera viha heidän kauniin, luonnonläheisen ja vähään tyytyvän elämänsä hävittänyttä unionia kohtaan saattaa paljastua. Masennusta ilmenee paljon, tiedän esi-

merkiksi Juuan pitäjistä useita EU:n takia tehtyjä itsemurhia. Niiden syistä vain ei puhuta.

Mitä sanoo sikäläinen viljelijä nykyisestä, kun kyse ei ole enää työstä ja tuotannosta, vaan tukilomakkeiden täyttamisestä?

"Mihinkähän tämä maailma vielä menee, mitähän tästä lopulta tulee", on viime vuosina hyvin usein kuultu lause nuortenkin viljelijäin suusta. Kaikki ovat perinpohjin kyllästyneitä jatkuvaan EU-paperisotaan ja turhautuneita tilanteeseen, jossa valtaosa tuloista koostuu oman työn sijaan eri tukimuodoista.

Todellista yrittämisen halua ja kunnianhimoa on ani harvoilla. Innottomat mielialat ja hälläväläilmapiiri viimeisillä maataloilla tuovat mieleen pakkotyön ja 'lintsaamisen' Neuvostoliiton

kolhooseissa tai sovhooseissa.

Kirjailijana suomen kieli ja kulttuuri on sinulla rakas ja kaikin puolin oleellinen asia. Mitä ajattelet suomalaisen kulttuurin tulevaisuudesta tulevaisuuden Euroopassa?

Huonolta näyttää ainakin nykyennolla. Suurten kieliryhmien dominoima EU on siihen tieteenkin vain yksi syy. Muita syitä on mm. nykyihmisen outo pinnallistuminen ja kansainvälisen viihdeteollisuuden kasvava suosio.

Toisaalta EU on osaltaan mukana edesauttamassa globalisaation etenemistä kaikilla inhimillisen elämän aloilla. Joka tapauksessa onko toivoa kulttuurilla, jossa täysin itsensä vakavasti ottavat sosiologit luonnehtivat suomalaista identiteettiä useammin Aku Ankan kuin esimerkiksi Seitsemän veljeksien tai Tuntemattoman sotilaan henkilöiden käyttäytymisen perusteella ja formula-maailman mestaria pidetään kaikkien aikojen suurimpana suomalaisena.

Ainoa toivo myös kulttuurielämän alalla olisi unionin paljonpuhutus Alueitten Eurooppafilosofiassa, mutta ainakaan tähän mennessä se ei ole näkynyt millään tavoin käytännössä esimerkiksi Suomen Karjalassa, joka omailemaisine kulttuuriperintöineen voisi olla jopa EU-Suomen edustavin osa maailmalla ja siksi ensisijaisimpia suojelun ja vaalimisen kohteita globalisaation/rahavallan tasapäästämässä ihmiskloonien ja tusinakansojen maailmassa.

Kansojen ja kulttuurien yhteistyötä ja vuorovaikutusta tarvitaan. Mikä olisi mielestäsi aito vuorovaikutusta nykyisen pakkoyhdistymisen sijaan?

Todellinen sivistyneistö taiteilijoinen on aina harjoittanut kaikkia osapuolia rikastavaa ja hyödyttävää kulttuurinvaihtoa kansojen välillä. Se on myös löytänyt keinoja siihen vapaaehtoisesti mm. Unescon, eri taidejärjestöjen ja kirjankustantajien ja jopa vastuullisten yksilöitten kautta.

EU:n kaltainen elinkeinoelämän ja kaupankäynnin alalla häärivä näennäiskulturelli taloudellisen ja poliittisen vallan yhteenliittymä on itse asiassa tuhonnut näitä luontevia ja omatoimisia yhteyksiä Suomessakin pelkällä olemassaolollaan, saamalla kansalaiset tuudittautumaan olemattomaan kulttuuritahtoonsa. Se kerta kaikkiaan on ja pysyy 'hiilen ja teräksen' imperiumina.

Yksi mahdollisuus aitojen kansainvälisen kulttuuriyhteyksien ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi olisi siis EU:n kaatumisessa tai sen lainsäädäntövallan lakkauttamisessa tai rajoittamisesta, jolloin se voisi omistautua pelkäksi eurooppalaiseksi rauhan, ympäristönsuojelun ja kulttuuriyhteistyön järjestöksi.

Olet mukana paikallisessa vetoimuksessa EU-kansanäänestyksen puolesta. Mikä merkitys kansanäänestyksellä on EU:n perustuslain torjumiseksi?

Ainakin kansalta pitää kysyä. Kaiken sen jälkeen, mitä poliittinen ja taloudellinen eliitti liukaskielisine "asiantuntijoinen" on jo tehnyt saadakseen Suomen EU:hun ja rahaliittoon, olisi kansan aliarvioimista jättää päätösvalta niin raskaasti maan tulevaisuuteen vaikuttavassa asiassa eduskunnalle. Seuraukset saattaisivat olla ajan oloon kohtalokkaita sekä Suomen että EU:n kannalta, oikeastaan riippumatta siitä, onko kansanäänestys neuvoo-antava vai sitova.

Kun jo nyt kansan syvissä riveissä kytee paljon suurempi vastahanka, kapina ja inho kuin Brysselin palatseissa ikinä uskotaan. Olihan alunperinkin, jos Ei-äänit ja nukkuvien puolue lasketaan mukaan, vain kolmasosa Suomen kansasta unioniin liittymisen kannalla.

Haastattelu:

Hannu Oittinen

Kuva:

**WSOY:n tiedotus/
C.G. Hagström**

Saajan tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare

Sampo 800015-926663

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry
Mäkelänkatu 62 C
00520 Helsinki

Maksaja Betalare

Allekirjoitus Underskrift

Tilitä n:o Från konto nr

TILISIIRTO GIRERING

Jäsenmaksu, sis.lehden 17 €
Opiskelijat, työttömät 8,50 €
Perhejäsenmaksu 34 €
Kannatusmaksu
Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi

Viesti Meddelande

Vitenumero Referensnummer

Eräpäivä Förfallodag mk

KUITTI KVITTO

Saaja ja maksaja Mottagare och betalare

Vitenumero Referensnummer

mk

Tilitä n:o Till konto nr

Tilitä n:o Från konto nr

**MUISTA
JÄSEN-
MAKSU!**